

X

χαιρετίζω

V 7, 2 A συστροφῆς αὐτῶν ἀπῆλθε πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ ἔχαιρέτισεν αὐτὸν πρῶτος. καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν αὐτῷ·

χαίρω, χαίρομαι

I 3, 8 A οἵ ἄνθρωποι καθ' ὑμῶν πᾶν ψεῦσμα. χαίρετε
 I 3, 7 V οἵ ἄνθρωποι καθ' ὑμῶν πᾶν ψεῦσμα. χαίρετε
 II 7, 3 2 τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ τάδε χαίρειν.
 II 23, 6 V σοι ζῶντα διὰ τοῦ Χριστοῦ μουν.» καὶ ἔδραμεν χαίρων
 II 23, 6 2 σοι ζῶντα διὰ τοῦ Χριστοῦ μουν.» καὶ ἔδραμεν χαίρων
 III 1,16 A τὰ γόνατα ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὥστε χαρῆναι
 III 1,13 V τὰ γόνατα ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὥστε χαρῆναι
 III 4, 1 A σφόδρα. 4 ἦν οὖν ὁ Φίλιππος κατὰ τὴν ὁδὸν χαίρων,
 V 7, 2 V πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ δέδωκεν αὐτῷ τὸ χαῖρε
 V 13,10 A <τὸν Ἰρεον> λέγει · «ἀπέλθωμεν ὡς θέλεισ.» καὶ ἔχάρησαν
 V 13, 7 V αὐτόν, ὁ δὲ Ἰρεος ἐβάδιζεν ἔμπροσθεν χαίρων.
 V 17, 6 A πρὸς αὐτήν · «λέγω σοι, ὡς γύναι, σωθήσῃ.» καὶ ἔχάρη
 V 19,11 A διὰ τὸ σκληρὸν τῆς Νερκέλλας, καὶ πάλιν ἔχάρη
 V 26, 1 A ὅτι κατηξιώθημεν τῶν σῶν ρήματων.» 26 καὶ ἔχάρη
 VI 2,13 A αὐτὸὺς ἐμειδίασεν. εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν· «χαίροις,
 VI 2,12 V αὐτὸὺς ἐμειδίασεν. εἶπαν δὲ πρὸς αὐτόν· «χαίροις,
 VII 1, 2 A τοῦ Ἰρέου γυνὴ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Ἀρτέμιλλα ἔχάρησαν
 VII 1, 2 V τοῦ Ἰρέου γυνὴ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Ἀρτέμιλλα ἔχάρησαν
 VII 2,14 A χρυσίον οἱ δύο, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀδελφῶν ἔχαίρετο
 VII 2,14 V χρυσίον οἱ δύο, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀδελφῶν ἔχαιρεν
 VII 4, 4 A ἥλθον εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐθαύμαζον καὶ ἔχαιρον
 VIII 15, 1 G καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς σφόδρα.» 15 ἔχαιρεν
 XII 1, 2 A τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνῃ καὶ ἔχαιρον
 Mart 29, 8 V ἔνδυμα ἐν χειμῶνι πορεύεται γυμνός; ἢ τίς χαρήσεται
 Mart 29, 8 A ἡμέραις τοῦ χειμῶνος γυμνός; ἢ τίς ἔχθρὸς χαίρει
 Mart 34,26 A ἀπὸ τοῦ σώματος τούτου, ἀλλὰ μᾶλλον χαίρετε,
 Mart 34,21 V ὑψος. | μὴ οὖν γίνεσθε στυγνοί, ἀλλὰ μᾶλλον χαίρετε

καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς
 καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς
 εἰρήνης μεγάλης οὕσης μετὰ σοῦ τε καὶ
 τοῦ ἐνέγκαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ὡς ἥγγισεν ἐν
 τοῦ ἐνέγκαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ὡς ἥγγισεν
 πάντας ἐπ' αὐτῷ, ὅτι οὕτως ἐζήτησεν ὁ
 πάντας ἐπ' αὐτῷ, ὅτι οὕτως ἐζήτησεν ὁ
 ἐπιγνοὺς δὲ ἐαυτὸν ὅτι οὐκ ἦν τοιοῦτος
 πρῶτος. καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν αὐτῷ·
 οἱ μαθηταὶ τοῦ Φιλίππου, καὶ ὁ Ἰρεος
 14 ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ ἀρχοντες καὶ τὸ
 ὅτι ἐλάλησεν αὐτῇ λόγον· ἦν δὲ ὄνομα
 περισσοτέρᾳ χαρᾶ ἔνεκεν Ἰρέου, ἵνα
 ὁ Ἰρεος, ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 ὁ πρῶτος καὶ μέγας τῆς πόλεως ἡμῶν.» καὶ
 ὁ μέγας καὶ πρῶτος τῆς πόλεως.» καὶ εἶπεν
 ἐπὶ τῷ Φιλίππῳ, καὶ ἡ θυρωρός, <καὶ>
 ἐπὶ τῷ Φιλίππῳ καὶ παρεκάλουν αὐτὸν
 ἐπὶ τῇ σπουδῇ τῆς οἰκοδομῆς. 3 μόνον οἱ
 ἐν τῇ σπουδῇ τῆς οἰκοδομῆς. 3 μόνοι δὲ |
 ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Φιλίππου, καὶ ἦν
 δὲ ὁ Φίλιππος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ἐπὶ
 δοξάζοντες τὸν θεόν, βλέψαντες εἰς αὐτὸὺς
 ἔχθρὸς ἐν τῇ χαρᾷ τοῦ μισοῦντος αὐτόν; τίς
 ἐν τῇ χαρᾷ τοῦ μισοῦντος αὐτόν; ἢ τίς
 ὅτι καταλιμπάνω τὸ κατοικητήριον τοῦ
 καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι καταλιμπάνω τὸ

χαλάω

IX 3, 2 V οὕτως · «σὺ εἶ ὁ δροσίζων πᾶσαν πυρὰν | καὶ χαλῶν

χαλεπός

III 11, 3 A εἶτα ἀπὸ τοῦ ἀνέμου ἐπῆλθαν ἀκρίδες χαλεπαὶ

χαλινός

IX 3, 2 V πᾶσαν πυρὰν | καὶ χαλῶν σκότος καὶ βάλλων χαλινὸν

χαλκός

IX 1, 8 V μεμελανωμένον, ἡ δὲ κοιλία αὐτοῦ ἄνθρακες χαλκοῦ

χαμαί

VIII 4, 3 G μὴ ἔχε τὸ κράσπεδον κατασυρόμενον χαμαί,

σκότος καὶ βάλλων χαλινὸν εἰς τὸ στόμα τοῦ

ώς βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐν τῷ

εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, ὁ καταργήσας

ὄντες ἐν σπινθηρισμοῖς πυρός, τὸ σῶμα

μηδὲ πλέξης αὐτό, ἀλλὰ ψάλισον αὐτὰ καὶ

χαμαστραῆ

Mart 9, 3 A λέγουσα· «έλικωμαῇ κασμᾶ ἡταῷ μαριαχᾶ χαμαστραῇ καλιμαχαῖ.» ἐφανέρωσεν δὲ τοὺς λόγους

χαρά

II 4, 8 2 ὑμῖν· ἀλλὰ μᾶλλον ἐν μεγάλῃ ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ
 II 22, 9 V παρακαλῶ σε, ἀπόστολε Χριστοῦ, μὴ ἔάσῃς τὴν χαράν
 II 22, 9 2 σε, ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, μὴ ἔάσῃς τὴν χαράν
 IV 6, 2 A τῆς ἐν κυρίῳ σφραγίδος. ἐγένετο δὲ χαρὰ
 IV 6, 2 V τῆς ἐν Χριστῷ σφραγίδος. ἐγένετο δὲ χαρὰ
 V 4,10 A ἐθάρσησαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐπλήσθησαν χαρᾶς,
 V 4,10 A ἀδελφοὶ καὶ ἐπλήσθησαν χαρᾶς, ὅτι ἐπληρώθη χαρᾶς
 V 14,10 A χιτῶνας καὶ εἰπεν αὐτῇ· «ἀναστᾶσα ἵδε τὴν χαρὰν
 V 14, 8 V κοιτῶν αὐτῆς καὶ εἰπεν αὐτῇ· «ἀνάστα ἵδε τὴν χαρὰν
 V 19,11 A τῆς Νερκέλλας, καὶ πάλιν ἔχάρη περισσοτέρα χαρᾶ
 V 25, 6 A δὲ εἰπόντος τοῦ Φιλίππου πάντες ἐπλήσθησαν χαρᾶς,
 VII 2, 5 A καταξιώσατε ἐμὲ μᾶλλον οἰκοδομῆσαι.» καὶ ἦν χαρὰ
 VII 2, 6 V καταξιώσατε ἐμὲ μᾶλλον οἰκοδομῆσαι.» καὶ ἦν χαρὰ
 XI 9,15 A ἐν τῷ ναῷ τῶν βδελυγμάτων, οὖ ἔστιν ἡ χαρά,
 XI 10, 3 A θεὸν ἐπὶ τῇ τοῦ θεοῦ εὐχαριστίᾳ εἰπόντες ἐν χαρᾷ
 XIII 5,13 A <τὸ> βραβεῖον τῶν τρεχόντων, <ἡ> χαρὰ
 XV 3,11 A ἐστὶν τοῦ θανάτου, γάμος ἐστὶν τῆς φθορᾶς, χαρά
 Mart 29, 8 A χειμῶνος γυμνός; ἡ τίς ἔχθρὸς χαίρει ἐν τῇ χαρᾷ
 Mart 29, 9 V γυμνός; ἡ τίς χαρήσεται ἔχθρὸς ἐν τῇ χαρᾷ
 Mart 38,10 A ὁ δωρησάμενος ὑμῖν τὸν στέφανον τῆς χαρᾶς.

ἀποκαλύψαι ὑμῖν ἔχω τὸ ὄνομα ἐκεῖνο· μου στραφῆναι εἰς πένθος, ὅτι κάγῳ μου στραφῆναι εἰς πένθος, ὅτι κάγῳ μεγάλη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν· καὶ πολλοὶ μεγάλη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν· καὶ πολλοὶ ὅτι ἐπληρώθη χαρᾶς ἡ καρδία αὐτῶν, ὅτι ἡ καρδία αὐτῶν, ὅτι ἦν παρακαλῶν αὐτὸὺς ἡμῶν τὴν εἰσελθοῦνταν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν ἡμῶν τὴν εἰσελθοῦνταν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν ἔνεκεν Ἰρέου, ἵνα παύσηται τῆς καὶ εἰπον τῷ Φιλίππῳ· «μακάριοι ἐσμεν, μεγάλη, καὶ οὐκ ἡδύνατο χωρεῖν ἡ οἰκία μεγάλη, καὶ οὐκ ἡδύνατο χωρεῖν ἡ οἰκία ἡ πανήγυρις ἦν ποθοῦσιν οἱ πάντες, ὁ μεγάλη· «ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.» | πρᾶξις τῶν κοπιώντων καὶ προσδοκώντων αὐτόν, <ἡ> ἔστιν τῶν δαιμόνων, ἀγαλλίασις τῆς τοῦ μισοῦντος αὐτόν; ἡ τίς στρατιώτης τοῦ μισοῦντος αὐτόν; τίς δὲ δοῦλος ὁ λαλῶν σὺν ἡμῖν ἵνα δυνηθείημεν

χαράσσω

Mart 32, 2 A δὲ ὁ σωτὴρ ἀνέτεινεν | <τὴν> χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔχάραξεν
 Mart 32, 2 V ὁ σωτὴρ ἀνέτεινε τὴν ἔαυτοῦ χεῖρα καὶ ἔχάραξεν

σταυρὸν ἐν τῷ ἀέρι διαβαίνων· καὶ ἦν σταυρὸν ἐν τῷ ἀέρι καταβαίνοντα ἀπὸ τῶν

χαρίζω, χαρίζομαι

«ὦ πάτερ ἄγιε τοῦ ἀγίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ χαρισάμενός ἄγιε τοῦ ἀγίου σου νίον Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ χαρισάμενός ῥάντισμα τὸ ῥαντίζον ἡμῶν τὴν εὐχαριστίαν· χάρισαι σοι, δοῦλε θεοῦ, διὰ σοῦ γάρ ὑμῖν ἡ ζωὴ κεχάρισται· | εἰσελθέτω ἡ ἔξομολόγησίς μου ἡ κρυψία, καὶ χάρισαι ἐλθέτω καὶ ὑνῦ ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, καὶ χάρισαι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς πονηρούς, μηδένα χαρίζοντες καὶ ἀγρίαν μετενέγκας εἰς ἡμερότητα, καὶ ἔχαρίσω ἵνα καὶ τοῦτο τὸ μέρος οὖ ἐσμεν ἐν ὑστερήσει χαρίσησθε ὁ ἀληθινὸς ἐπὶ τοὺς προσερχομένους σοι· ὃς ἔχαρίσω σου, ὁ δεδωκὼς ὑμῖν τὴν ὑψηλὴν γνῶσιν, ὁ χαρισάμενος τῇ σοφίᾳ σου καὶ δοὺς ὑμῖν τὴν σὴν σύνεσιν, ἔχαρίσω με ἀπαντῆσαι σοι ἐν νεφέλαις τοῦ ἀέρος, χαρισάμενός με ἄξιον τοῦ ἀπαντῆσαι σοι ἐν τῷ ἀέρι χαρισάμενός

με τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, πέμψον σου τὸν μοι τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, πέμψον σου τὸν μοι τὸ χάρισμα | τῇ σῇ πηγῇ τοῦ πατρός, εἰπὲ οὖν ὑμῖν τί ὑμᾶς ποιήσαι δεῖ, ζωὴν τῷ σῷ δούλῳ Θεοφίλῳ.» εἰσῆλθεν δὲ ζωὴν τῷ σῷ δούλῳ Θεοφίλῳ διὰ τὸν ἀπὸ μηδενός, οὕτως καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ὑμῖν τὸν θεῖον λόγον καὶ ἔθηκας ἐν ὑμῖν ὑμῖν χωρὶς ὄκνου, καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν τὸ τὸν ἔνδοξον ὑμῖν λόγον σήμερον πρὸς τὸ ὑμῖν τὴν βουλὴν τῆς ἀγαθότητός σου, δὲ ὑμῖν τὴν σὴν χάριν καὶ τὴν βουλὴν τῆς μοι καὶ ἀφεὶς τὸ παράπτωμά μου ὅτι μοι τὴν ἀνταπόδοσιν ἦν ἀνταπέδωκα τοῖς

χάρις

II 17, 2 V οὐκ ἔστιν φθόνος ἐν ὑμῖν, ἀλλ’ ἡ τοῦ Χριστοῦ χάρις
 II 17, 2 2 οὐκ ἔστιν φθόνος ἐν ὑμῖν, ἀλλ’ ἡ τοῦ Χριστοῦ χάρις
 III 4, 3 A καὶ τῆς ἄλλης· πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου ἐν χάριτι
 III 13, 1 A 13 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Φίλιππος λέγει· «ποίαν χάριν
 III 13, 2 A λέγει· «ποίαν χάριν ἔχομεν δοῦναι τῇ χάριτι
 III 13, 2 A τῇ χάριτι ταύτῃ καὶ τῇ δυνάμει; μὴ δύναται χάρις
 III 19, 3 A ἐμεγαλύνοντο τῇ πίστει βαπτιζόμενοι ἐν τῇ χάριτι
 V 1, 4 A βαδίζοντες οὖν σὺν αὐτῷ καὶ θεωροῦντες τὴν χάριν
 V 1, 4 V βαδίζοντες οὖν σὺν αὐτῷ ἔθεώρουν τὴν χάριν

ἀναβλέψαι ὑμᾶς ποιήσει· πρότερον δὲ ὑμῶν ἀναβλέψαι ὑμᾶς ποιήσει· πρότερον δὲ ὑμῶν ἐπεθύμησεν τῆς δόξης τὴν θεωρίαν καὶ εἰπεν· ἔχομεν δοῦναι τῇ χάριτι ταύτῃ καὶ τῇ δυνάμει ταύτῃ καὶ τῇ δυνάμει; μὴ δύναται χάρις ἀνθρώπου φθάσαι εἰς ταύτην τὴν δόξαν; τοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Χριστοῦ. ἐν οἷς ἦν τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Χριστοῦ· ἐν οἷς ἦν

V 3, 6 A διότι ὁδεύομεν ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτοῦ κηρῦξαι τὴν χάριν
 V 3,11 A δι’ αὐτοῦ, ἵνα δύναμιν λάβωμεν ἐν τῇ χάριτι
 V 4,11 A παρακαλῶν αὐτοὺς καὶ παραμυθούμενος ἐν τῇ χάριτι
 V 8,11 V πρὸς τὸν Φίλιππον· «δοῦλε τοῦ θεοῦ, εἰ εὑρὼν χάριν
 V10,11 A γνῶθι οὖν ὅτι | ἀνθρωπός ἐστιν τοῦ θεοῦ, ὅτι χάρις
 V10,11 V οὖν, ὡς γύναι, ὅτι ἀνθρωπός θεοῦ ἐστιν, καὶ ὅτι χάρις
 V19, 6 A τῆς γυναι |κὸς Ἰρέουν, εἰ ἀξία ἐστὶν τῆς χάριτός
 VII 3, 5 A ἐπλήγη· | ἀλλ’ ἀποστῶμεν ἀπ’ αὐτῶν, ἡ γὰρ χάρις
 VII 5, 9 A με εἰς τὸν τόπον ὃν ἀπέρχομαι κηρῦξαι τὴν χάριν
 VII 8, 5 A εὐλογήσῃ. ὁ δὲ Φίλιππος | εἶπεν αὐτοῖς· «ἡ χάρις
 VIII 12, 2 V ἀγαθοποιεῖν ἐν τῷ ποιοῦντί σε κακόν, καὶ ἡ χάρις
 XI 9, 5 A ἔνδοξον. σὺ εἶ ὁ ἄρτος, ἡ δόξα τοῦ πατρός, ἡ χάρις
 Mart 38, 4 V τὴν σὴν σύνεσιν, ἔχαρίσω δὲ ἡμῖν τὴν σὴν χάριν

χάρισμα

III 4,38 A ἡμῶν τὴν εὐχαριστίαν· χάρισαί μοι τὸ χάρισμα
 III 17, 5 A τὴν ὑψηλὴν ὄνομασίαν· ταπείνωσις σαρκὸς χάρισμά
 VII 4, 7 A αὐτῶν ὄρθη γένηται ἐν συνέσει. καὶ ἡν τὸ χάρισμα
 VIII 9, 3 G οὕτω πάλιν πολλῷ μᾶλλον μεῖζόν ἐστιν τὸ χάρισμα,

Χαριτίνη

IV tit. A ἀποστόλου Φιλίππου δέ ἐν Ἀζώτῳ, ὡς ιάσατο Χαριτίνην
 IV 2,11 A εἶχεν δὲ θυγατέρα ἀγαπητὴν ὄνόματι Χαριτίνη.
 IV 4, 1 A ταῦτα ἐλάλει ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος Φίλιππος, Χαριτίνη
 IV 4, 1 V λέγοντος τοῦ ἀποστόλου καὶ τούτων πλείονα Χαριτίνη
 IV 5, 1 V ὅλους τοὺς αἰῶνας ζήσεσθε.» 5 καὶ λέγει Χαριτίνη
 IV 6, 4 A καὶ νήπια ἐπίστευσαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. ἡ δὲ Χαριτίνη
 IV 6, 5 V εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἡ δὲ Χαριτίνη

τοῦ εὐαγγελίου καὶ τὴν εὐωδίαν τῆς αὐτοῦ, ἥνπερ ἔδειξεν ἡμῖν, πάλιν τὴν τοῦ Χριστοῦ. 5 ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους ἐνώπιόν σου, εἴσελθε εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.» 11 λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· πολλὴ ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, πραότης δὲ καὶ σου.» ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ Φιλίππου ἐφάνη αὐτῶν καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα ἐκ τοῦ τοῦ Χριστοῦ.» 6 ὡς δὲ ταῦτα ἤκουσαν οἱ καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τοῦ πνεύματός μου κατευθυνεῖ σου | τὰς τοῦ πνεύματος, τὸ ἔνδυμα τοῦ λόγου τὸ καὶ τὴν βουλὴν τῆς ἀγαθότητός σου, ὁ

| τῇ σῇ πηγῇ τοῦ πατρός, ἡ βρύουσα καὶ ἐστιν ψυχῆς· σύνεσις σαρκὸς σοφία ἐστὶν τοῦ θεοῦ διαμένον ἐν αὐτῷ, καὶ ἡν ἰλαρὸς δῆπερ ἀναλαμβάνει ὁ δυνάμενος κακὸν

τὴν θυγατέρα Νικοκλείδους 1 ὡς δὲ πολλὴ τὸ δὲ πραιτώριον αὐτοῦ ἡν ἐν μέσῳ τῶν ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικοκλείδους ἔχουσα πληγὴν ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικοκλείδους ἔχουσα πληγὴν τῷ ἀποστόλῳ· «παρακαλῶ οὖν σε, δοῦλε σχῆμα καὶ ἔνδυμα ποιήσασα ἀρρενικὸν σχῆμα καὶ ἔνδυμα ποιήσασα ἀρρενικὸν

χαριτόω

V 7, 3 A αὐτὸν πρῶτος. καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν αὐτῷ· «κεχαριτωμένος σὺ ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ, ὅτι οὐκ ἐστι δόλος ἐν
 V 7, 3 V τὸ χαῖρε πρῶτος. καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν αὐτῷ· «κεχαριτωμένος σὺ ἐν εἰρήνῃ Χριστοῦ, ὅτι οὐκ ἐστι δόλος ἐν

χάρτα (ἡ)

Mart 37, 7 V καὶ λάβε τὸ σῶμά μου καὶ ἐνταφίασον αὐτὸν ἐν χάρταις
 Mart 37, 9 V ἐνειλήθη. ἐνταφιάσας μου τὸ σῶμα ἐν ταῖς χάρταις

Συριακαῖς καὶ μὴ ἐπιβάλης μοι ὀθόνην σφίγξον αὐτὸν καὶ παπύροις, καὶ χῶσον αὐτὸν

Συριατικοῖς καὶ μὴ βάλης ὀθόνην λινῆν, καὶ παπύροις, καὶ χῶσον αὐτὸν ἐν τῇ αὐλῇ

πυρός. καὶ ἡρώτησα τὸν ἄγγελον· ‘τίς ἡ ποιεῖ γὰρ αὐτοὺς καταλαλεῖν ἔνα ἐν

χάρτης

Mart 37,10 A κεφαλῆς· ἄροιν οὖν τὸ σῶμά μου καὶ ἐνταφίασον χάρταις
 Mart 37,12 A τὸ σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν. καὶ σφίγξον αὐτὸν ἐν χάρταις

χάσμα

I 5, 3 A πύρινον καὶ ἥλαινεν ψυχὰς ἀνθρώπων εἰς χάσμα
 I 5, 7 A πλάνος ἐστί, καὶ ἄγει αὐτοὺς εἰς τοῦτο τὸ χάσμα.

τῶν δικαίων. μέγας ὁ τύπος οὗτος, ὁ τύπος ὑμῶν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν, ὡς μεγάλη ἐστὶν καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι ἀνεψιθησαν οἱ σου. | καὶ ἡμεῖς ἀληθῶς μακάριοι, ὡς ἔχουσιν ἀκάθαρτον ὄργανον, τὸ μέγα

χεῖλος

III 6, 4 A ὅτι ἡ δόξα σου ὠραιοτέρα ἐστὶν ἐν τοῖς χείλεσιν
 III 13, 4 A ὑμῶν εἰς προσευχὴν μὴ κινουμένων τῶν χειλέων
 III 14, 7 A ἀς οὐκ ἐστιν εἰκάσαι | ἀνθρωπίνοις χείλεσιν.
 III 15,11 A πατήσουσιν, καὶ μακάριοι οἱ ἀκούοντες ῥῆμα χειλέων
 XIV 5,11 A σωτήριος, οὐ τὸ ὄνομα λεχθῆναι οὐ δύναται ἐν χείλεσιν

πρᾶξις δ'
περὶ τῆς θυγατρὸς Νικοκλείδους, ἡς ιάσατο
ἐν Ἀζώτῳ

1 ώς δὲ πολλὴ φήμη περιέδραμεν περὶ τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου εἰς τὴν | "Αζωτον ἐπὶ τοῖς δὲ αὐτοῦ γινομένοις θαύμασι, f. 76^c πολλοὶ συνέτρεχον πρὸς αὐτόν, καὶ ἥσαν θεραπεύμενοι ἀπὸ τῶν νοσημάτων αὐτῶν. πολλὰ δὲ καὶ δαιμόνια φυγαδεύμενα ἀπὸ 5 τῶν ἀνθρώπων ἐβόων ὕσπερ μαστιζόμενα καὶ ἔλεγον ὅτι «καὶ ὅδε πάρει, Φίλιππε, ἐντεῦθεν φυγαδεύσαι ήμᾶς; ἵδε, ὁμολογοῦμεν ἡττᾶσθαι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.» ώς οὖν ἥσαν οἱ ὄχλοι ἀτενίζοντες εἰς αὐτόν, οἱ μὲν ἔλεγον· «ἀληθῶς θεοῦ ἀνθρωπος.» ἄλλοι δὲ ἔλεγον· «τάχα μάγος ἐστίν;» τινὲς δὲ καὶ ἔξεμυκτή- 10 ριζον τοὺς λόγους αὐτοῦ. αἱ δὲ γυναῖκες τῶν πρώτων ἔλεγον· «ἀληθῶς πνεῦμα ἄγιον ἐν αὐτῷ καὶ τὰ λαλούμενα παρ' αὐτοῦ καλά.» ἄλλαι δὲ ἔλεγον ὅτι «μάγος καὶ σκολιὸς ἀνθρωπος οὐ- 15 τος, ὅτι διαχωρίζει τὰς συμβιώσεις· διδάσκει γάρ ὅτι ἡ ἀγνεία ὄρῃ τὸν θεόν, καὶ τὴν τεκνογονίαν ὀδύνην εἶναι λέγει.»

2 ώς οὖν ταῦτα ἔλεγον, κατέλαβεν ἡ ἑσπέρα, καὶ πάντες ἐπορεύοντο εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. ὁ οὖν Φίλιππος ἐζήτησεν οἵ- 5 κούν καταπαύσεως, καὶ μικρὸν ἀποστὰς τοῦ τόπου οὐ ἦν ἐστη- κώς ἥλθεν εἰς οἰκητήριον ἐν ᾧ ὑπήρχον ἀποθῆκαι ὑπομνη- 10 ματογράφου τινὸς Νικοκλείδους ὄνόματι, φίλου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς καὶ κατέλυν ξένοι πλείονες.

3 ὁ δὲ Φίλιππος εἰσελθὼν ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ τοῦ οἴκου εἰς προσευχήν, λέγων μετὰ μικρᾶς φωνῆς· «κύριέ μου Ἰησοῦ Χριστέ, γενιθῆτω σου τὸ θέλημα καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ δώρησαι πάσι τοῖς πιστεύουσι τῷ σῷ ὄνόματι ῥῶσιν φυχῆς | 5 καὶ ἴασιν σόματος· σὺ γάρ γινώσκεις τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀν- f. 77^c θρωπίνης φύσεως ὡς ποιήσας αὐτήν.»

πρᾶξις τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Φιλίππου δ'
ἐν Ἀζώτῳ, ὡς ιάσατο Χαριτίνη τὴν
θυγατέρα Νικοκλείδους

1 ώς δὲ πολλὴ φήμη περιέδραμεν περὶ τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου εἰς τὴν Ἀζωτον ἐπὶ τοῖς δὲ αὐτοῦ γινομένοις θαύμασίοις, πολλοὶ συνέτρεχον πρὸς αὐτόν, καὶ ἥσαν ἐξ αὐτῆς τῆς ὕφεως f. 4^c θεραπεύμενοι ἀπὸ τῶν νοσημάτων αὐτῶν. πολλὰ δὲ καὶ δαιμό- 5 νια φυγαδεύμενα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐβόων ὕσπερ μαστιζό- μενα καὶ ἔλεγον ὅτι «καὶ ὅδε πάρει, Φίλιππε, καὶ ἐντεῦθεν φυγαδεύσαι ήμᾶς; ἵδον ὁμολογοῦμεν ἡττᾶσθαι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.» ώς οὖν ἥσαν οἱ ὄχλοι ἀτενίζοντες, ἔλεγον· «ἀληθῶς θεοῦ ἀνθρωπος.» ἄλλοι δὲ ἔλεγον· «τί ποτε εἰ τάχα μάγος ἐστίν;» τινὲς δὲ πρώτιστοι καὶ σοφοὶ ἔξεμυκτήριζον τοὺς λόγους αὐτοῦ, τὰς μέντοι θεραπείας ἐξεπλήττοντο. αἱ δὲ γυναῖκες τῶν πρώτων τινῶν ἔλεγον· «ἀληθῶς πνεῦμα ἄγιον ἐν αὐτῷ.» καὶ ἔλεγον· «εὐλογητὸς ὁ θεὸς αὐτοῦ.» καὶ ἥσαν λαμβάνοντες τοὺς λόγους αὐτοῦ ὡς μέλι. αἱ δὲ καὶ ἐλοιδόρουν αὐτὸν ὅτι διαχωρίζει συμ- 10 βιώσεις, διδάσκει γάρ, φησίν, ὅτι ἡ ἀγνεία ὄρῃ τὸν θεόν, καὶ τὴν τεκνογονίαν ὀδύνην εἶναι λέγει.

2 τότε στραφεὶς ὁ Φίλιππος φησιν καθ' ἔαυτόν· «ὦ κύριε Ἰη- 5 σοῦ, ἡ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ πατρός, ἐφάνης τῷ κόσμῳ ὡς ἔκεινος καὶ ἡμᾶς | ἐποίησας ὡσεὶ ἔνοντος, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα τῆς σῆς παρρησίας. ποῦ κλίνω τὴν κεφαλήν, ὡς ἐλάλησας; ἢ τίνι ἐπι- 10 ἔκεινῳ ἐν τῇ πόλει ταῦτη;» καὶ ὡς ἦν ταῦτα διανοούμενος, ἵδον παιδίον εὑμορφον ἐφάνη τῷ Φίλιππῳ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ὑπο- δεικνύον αὐτῷ κατοικητήριον εἰς ἀποθήκας, ἐν αἷς κατέλυν πλείονες ξένοι. εἰσῆλθεν οὖν ὁ Φίλιππος ὡς ἔκεινος. ἥσαν δὲ αἱ ἀποθήκαις ὑπομνηματογράφου τινὸς μεγάλου, ὄνομα αὐτῷ Νι- 15 κοκλείδης, φίλος τοῦ βασιλέως. εἶχεν δὲ θυγατέρα ἀγαπητὴν ὄνόματι Χαριτίνην. τὸ δὲ πραιτώριον αὐτοῦ ἦν ἐν μέσῳ τῶν ἀποθηκῶν.

3 ὁ δὲ Φίλιππος κατὰ μόνας εὐξάμενος τῆς νυκτὸς ἐκαθέσθη, καὶ μετὰ ταῦτα ἔλεγεν μετὰ φωνῆς· «ὦ ἡ ἐμὴ φυχή, ζητεῖς φαγεῖν τροφήν; εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὅτι ἄρτου οὐκ ἔχεις φαγεῖν, ἀλλ' οὐδὲ ὕδωρ εἰς ποτόν, ἔως ἀν παρέλθῃ ἡ ἐβδομάδας ὅλη, ἔως 5 ἵδω τὴν καρδίαν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀνθρώπων· ὡς ἡ ἐμὴ φυχή, πῶς ἐπῆλθέν σοι τὸ φρόνημα τούτο, ἔχουσα μᾶλλον τὴν τοῦ κυρίου λογικὴν | τροφήν; ἐγὼ γάρ σύνθεμα ἔχω τὴν διακονίαν ταῦτην πληρῶσαι εἰς τέλος. μὴ ἐλπίζω εἰς σωματικὴν τοῦ κό- 10 σμου τροφήν. οἱ γάρ ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἰησοῦ ἔχοντιν τροφήν ιο ἀθάνατον, ἀρκεῖ γάρ αὐτοῖς ἡ τοῦ λόγου τροφή — οὐ δυνατὸν δὲ ταῦτη μόνη ἀρκεσθῆναι μέχρι τέλους διὰ τὰς τῆς σαρκὸς νό- 15 σους — ἵνα μὴ ὁ τοῦ θεοῦ ἀνθρωπος διαχωρισθῇ ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ τῆς μενούσης ἐν ἀκαταλήπτῳ οὐσίᾳ καὶ χωρούσης ἐν τῇ ἀφθαρσίᾳ καὶ μὴ πλανωμένης· ἀλλ' ἐν φωνῇ δεδοξασμέ- 20 νοι, ἵνα γνωρισθῶμεν ὅτι οὐκ ἔσμεν ξένοι, ἀλλ' ὅτι συμπολῖταί ἔσμεν τοῦ ὄψους καὶ τοῦ φωτὸς συγγενεῖς. μὴ οὖν ταραχθῆσ, ὡς ἡ ἐμὴ φυχή· ὑπομνήσθητι τῶν προτέρων καὶ γνῶθι ὅτι οὐκ ἄρ- του ἔστιν ἡ τροφή σου. δέξαι τὴν οὐράνιον τροφήν, ἵνα τὰς φί- λας σου ἐλκύσῃς μετὰ σεαυτῆς εἰς τὴν ζωήν. ἐπίγνωθι σεαυτήν, 25 τίς εἰ. ἀπόστηθι ἀπὸ τῆς μέθης, ἵνα οὐκώσουσι οἱ συγγενεῖς σου. μὴ ποιήσῃς σεαυτὴν ξένην. λάμβανε τὴν τοῦ πνεύματος τροφήν, ἵνα μὴ ἐρημος ἔσῃ· μὴ ἀτενίσῃς τῷ εἰς τερπνόν σε τοῦ βίου f. 4^c καλοῦντι, ἀλλ' εὐφραίνου μᾶλλον <τῷ> ἐπὶ τὸ ὄψος ἀνάγοντί σε,

Vaticanus græcus 824

Xenophontos 32

έπίγυνωθι τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. φόρεσον τὸ ἔνδυμά σου συνετώσ, γινώσκουσα ὡς οὐ μικρός σου ὁ ἀγών· τὰ γὰρ ἄφθαρτα λάβησ ἐν τῷ φωτεινῷ αἰώνι. ἀλλ’ ἄγε μὴ ἔχε 30 δόδυνην, ὅτι κατεκυρίευσέν σε ὁ ἔχθρὸς ἐν τοῖς τρόποις τούτοις· ηδη γὰρ ἔγγὺς εἴ τοῦ ύσθημαι. ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτη εἰσὶν τινες ἀγοράζοντες καὶ πιπράσκοντες ἐν μετεωρισμῷ τῆς ἀπάτης, ἐφ’ ήμιν δὲ ὁ ἔμπορος ὁ ἄδολος Ἰησοῦς Χριστός. καὶ μὴ ταρασσώμεθα ἐν μόχθῳ, ἀτάραχοι δὲ ἐσόμεθα ἐν τῇ ἀναπαύσει. 35 ταῦτα δὲ λέγω σου, ὃ ἡ ἐμὴ ψυχή.»

4 καὶ ὡς ταῦτα ἐλάλει ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος Φίλιππος, Χαριτίνη ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικοκλείδους ἔχουσα πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ | ὄφθαλμῷ αὐτῆς τῷ δεξιῷ, ἀκούσασα τοῦ ἀποστόλου δι' ὥ 49^ο ὄλης τῆς νυκτὸς ἔκλαιεν. πρωῖς δὲ γενομένης εἰσῆλθεν πρὸς 5 τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ φησιν· «κύριέ μου καὶ γλυκύτατε πάτερ, ἀτένισόν μοι καὶ πρόσχες τῇ πληγῇ τοῦ ὄφθαλμοῦ μου, πῶς ἐγὼ μυκτηρίζομαι, ὅτι αἱ συνήλικαι μου ἐπιγελῶσί μου, καὶ αἰσχύνομαι· καὶ οὐ φέρω τὰς ἀλγηδόνας.» καὶ λέγει αὐτῇ ὁ πατήρ αὐτῆς· «ὦ ἀγαπητὴ ψυχή μου, ποῖον λοιπὸν ἰατρῶν εἰσαγάγω 10 σοι; μὴ οὐκ εἰσήγαγον Λεύκιον τὸν τοῦ βασιλέως καὶ ὅλου τοῦ παλατίου τοὺς ἰατρούς, ἀλλὰ καὶ Ἡλείδην τὸν τῆς βασιλίσσης εὐνοῦχον, καὶ τὴν Σελγίαν τὴν πρὸς χείρα τῆς βασιλίσσης ἔχουσαν φάρμακα καὶ πᾶσαν θεραπείαν, καὶ οὐδεὶς ἡδυνήθη ἰάσασθαι σε;» ἡ δὲ εἶπεν· «οἶδα, πάτερ, οἶδα ὅτι κέκμηκας σὸν 15 ἐμοὶ· ὅπερ δὲ νῦν ἀξιῶ ποίησόν μοι. ἵδοι ἡκουσα ἐν τῇ νυκτὶ ταῦτη ἰατροῦ τυνος ξένου φωνὴν καὶ κηρύττοντος ξένα φάρμακα ἐν ταῖς ἀποθήκαις ταῖς σαῖς· ἐκεῖνος μόνος δύναται με ἰάσασθαι. καὶ γὰρ ὡς ήμην ἀκροωμένη ἀυτοῦ, ἄνεσιν πολλὴν τῶν πόνων ἐλάμβανον. διὸ παρακαλῶ, πάτερ, καὶ δέομαι, κάλεσόν μοι ἐκεῖ- 20 νον· καὶ οἶδα ὅτι ἰαθήσομαι.»

ο δὲ ταχέως ἐπορεύθη | εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ ἐζήτει τὸν ξένον, ε. 77^ο καὶ εὐών τὸν Φίλιππον καθήμενον εἶτεν· «σὺ εὶς ὁ ξένος ὁ ἐπι- δημήσας τῇ πόλει ταῦτη ἰατρός;» ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Φίλιππος εἰ- πεν· «Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ἐμὸς ἰατρός, ὁ τῶν κρυπτῶν καὶ φαιερῶν 25 θεραπευτής· ἀπέρχομαι οὖν μετὰ σοῦ.» καὶ ἀναστὰς ὁ Φίλιπ- πος εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ εὑρεν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ κλαίουσαν πικρῶς.

καὶ φησιν ὁ πατὴρ αὐτῆς· «τί κλαίεις, τέκνον; ἵδοι ἡγαγον 30 τὸν ἰατρόν.» ἡ δὲ εἶπεν· «καλῶς, ὃ πάτερ, ὅτι σήμερον ἀνέ- παυσας τὴν ψυχήν μου.» ὁ δὲ ἀπόστολος εἶπεν αὐτῇ· «μὴ φο- 35 βοῦν, κόρη· τὰ φάρμακα τοῦ ἐμοῦ ἰατροῦ ἄρτι ἵασίν σοι παρέξουσιν.» καὶ ὡς ἡκουσεν ἡ κόρη, ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· «προσκυνῶ τὸν ἐν σοὶ ἰατρόν· 40 ἵδοι ῥάινω μου τὴν οἰκίαν ὕδατι καθαρῷ εἰς ἐπίβασιν τοῦ σοῦ ἰατροῦ, καὶ ἐκδυσαμένη μου τὰ βύσσινα ὑποστρώσω αὐτὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἄνθρωπε τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ, βοήθησόν μοι· οἶδα γὰρ ὅτι δύνασαι.» καὶ λέγει τῷ πατρὶ αὐτῆς· «εἰσα- 45 γάγωμεν αὐτὸν ἐνδοτέρω, ἵνα ἴδῃ ὁ τοῦ θεοῦ ἀνθρωπος τὴν πλη- γὴν τὴν οὖσαν ἐν ὅλῳ τῷ προσώπῳ μου.»

ο δὲ Φίλιππος ἴδων παρεμψθεῖτο αὐτήν τε καὶ τὸν πατέρα αὐ- 50 τῆς διδάσκων αὐτοὺς καὶ παραδιδοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι «αὐτός ἐστι μόνος μοιογενῆς ὁ τοῦ ἐπουρανίου θεοῦν νίσ. ὅνπερ 1 ἐὰν πιστεύσῃτε, ὅλους τοὺς αἰώνας ζήσεσθε.» 5 καὶ λέγει Χα- 55 ριτίνη τῷ ἀποστόλῳ· «παρακαλῶ οὖν σε, δοῦλε τοῦ θεοῦ, θε- ράπευσόν μου τὴν ὁδύνην, καὶ | τελεία ἔσομαί σοι δούλη.» ε. 78^ο λέγει αὐτῇ ὁ Φίλιππος· «ἀνάστα καὶ ἔνεγκε τὴν δεξιάν σου 5 χείρα διὰ τοῦ προσώπου σου λέγουσα· ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χρι- στοῦ, ἰαθήτῳ ἡ πληγὴ τοῦ ὄφθαλμοῦ μου.» ἐπίσησεν δὲ καθὼς εἶπεν αὐτῇ, καὶ παραχρῆμα ἰάθη ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

5 καὶ προσελθοῦσα τῷ ἀποστόλῳ λέγει· «δέομαι ἐπίδειξόν μοι τὸ οἰκητήριόν σου.» λέγει ὁ Φίλιππος· «τὸ κατοικητήριόν μου οὐκ ἐστιν ἐπὶ γῆς. ὅρῳ δὲ ἐν σοὶ καλῶς νεάζοντα τὸν τῆς γινώσεως λογισμόν. αὐτὸς οὖν ὁ Ἰησοῦς γνωρίσει σοι τὰς σκη- 10 νάς ἐν ὑψίστοις, ὅπου ἐστὶν ἡ αἰώνια ἀνάπαυσις.» καὶ λέγει τῷ Φιλίππῳ· «ἔως ὅμιλῆς μοι, οὐν αἰσθάνομαι τῶν ἀλγηδόνων μου· ἐπάν δὲ ἡσυχάσης, ἀβαστάκτως λαμβάνω τὰς ὁδύνας. παρακαλῶ οὖν σε καὶ δέομαι τοῦ ἐν σοὶ ἰατροῦ, θεράπευσόν μου τὴν ὁδύνην, καὶ τελεία ἔσομαί σοι δούλη.» λέγει αὐτῇ ὁ Φίλιππος· «ἀνάστα καὶ διένεγκε τὴν δεξιάν σου χείρα διὰ τοῦ